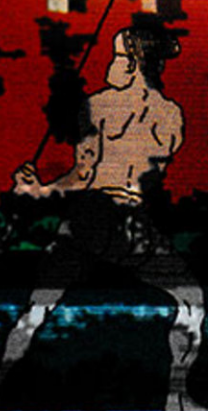

မင်းသိင်္ခ

ပြောထုံးပြစ်အောင်

နေတီခေါင်

တက္ကသိုလ်
ကဏ္ဍ အဆုံးပေါင်းချုပ်

အင်္ဂလိပ် - မြန်မာ စစ်ပွဲကာလ မြန်မာ့စစ်သည်တော်တို့၏ မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ်သရုပ်ဖော်သမိုင်းဝတ္ထု

ဤစာအုပ်ဖတ်ရာတွင် လိုက်နာရမည့် အကြံပေးချက် (၉)ချက်

အကြံပေးချက် (တစ်)

ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်တဲ့ အခါမှာ ဝတ္ထုလိုသဘောမထားဘဲ ဒီထဲမှာ ပါတဲ့ သင်ခန်းစာကို ကိုယ့်ဘဝနဲ့ တိုက် ဆိုင်လာရင် အသုံးပြုရမယ်လို့ လေးလေးနက်နက် သန့်ဋ္ဌာန်ချပြီးမှ ဖတ်စေချင်ပါတယ်။

အကြံပေးချက် (နှစ်)

ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်တဲ့ အခါမှာ ဝတ္ထုဖတ်သလို တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း မြန်မြန်ပြီးအောင် အလောတကြီး မဖတ်ပါနဲ့ ၊ လိုအပ်ရင် ရှေ့အခန်းကို မဖတ်သေးဘဲ နောက်အခန်းတွေကို မှတ်မိအောင် ပြန်ပြီးဖတ်စေ ချင်ပါတယ်။

အကြံပေးချက် (သုံး)

ဒီစာအုပ်မှာ ပါတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ နည်းစနစ်တွေဟာ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ရေးထားတာတွေလား၊ တကယ်ဖြစ်နိုင်တာတွေလား၊ ငါ့အနေနဲ့ ဘယ်နေရာက အကြောင်းအရာကို ဘယ်လိုသုံးရင် ကောင်းမှာ ပဲ၊ ဘယ်နေရာက အကြောင်းအရာကတော့ အံ့မဝင်ပါဘူးလေ၊ သုံးလို့ မဖြစ်ပါဘူး စသဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ တစ်ကြိမ်မက မေးကြည့်ပြီးမှ ဖတ်စေချင်ပါတယ်။

အကြံပေးချက် (လေး)

ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်တဲ့ အခါမှာ ရှေ့အခန်းမှာ ကျွန်ုပ်အသုံးပြုခဲ့တဲ့ စာဖတ်နည်း သင်္ကေတရှစ်မျိုး (သို့) တစ်မျိုးမျိုးကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါမှ မဟုတ်ရင် သင်ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်ထားတဲ့ စာဖတ်သင်္ကေတကို အသုံးပြုပြီး စာပိုဒ်တွေရဲ့ ဘေးမှာ ဒါမှ မဟုတ် စာပိုဒ်တွေရဲ့ အောက်မှာ အကျအနရေးမှတ်ပြီး ဖတ်စေချင်ပါတယ်။

အကြံပေးချက် (ငါး)

ပြီးတော့ ဒီစာအုပ်ကို စာအုပ်ဆိုင်က ငှားဖတ်ပြီး ချက်ချင်းပြန်ပို့လိုက်တာမျိုး မဖြစ်စေချင်ပါဘူး။ တစ်လ တစ်ကြိမ်လောက်ပြန်ပြီး ဖတ်စေချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ငှားပြီးဖတ်မယ့်အစား အပိုင်တစ် အုပ်လောက် ဝယ်ထားဖို့ အကြံပေးချင်ပါတယ်။

အကြံပေးချက် (ခြောက်)

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရေးကြိုတိုင်း ဒီစာအုပ်မှာ ပါတဲ့ နည်းတွေနဲ့ ဖြေရှင်းကြည့်စမ်းပါ။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်း လောက်အောင် ပြဿနာတွေ ပြေလည်သွားမယ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်အာမခံပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ဟာ မိတ်ဆွေရဲ့ ဘဝကို လမ်းညွှန်မယ့်စာအုပ်လို့ မပြောရဲပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မိတ်ဆွေဟာ ဘဝခရီးကိုလျှောက် တဲ့ အခါမှာ အဖော်တစ်ယောက်လိုတော့ မိတ်ဆွေရဲ့ ဘေးမှာ ထပ်ကြပ်မကွာ ဆေးပေးမီးယူလုပ်နေ မယ့် မိတ်ဆွေရဲ့ လက်ပါးစေတစ်ယောက် ဒါမှ မဟုတ် အဖော်သဟဲပြုရမယ့် လက်ကတုံးတောင်ဝှေး တစ်ချောင်းလောက်တော့ အသုံးဝင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒီစာအုပ်ကိုဖတ်ပြီးရင် လွယ်လွယ်ကူကူ ချမထားပါနဲ့ ။ အဖော်ကောင်းလို့ ဆိုထားတဲ့ အတွက် လုံလုံခြုံခြုံသိမ်းထားပါ။

အကြံပေးချက် (ခုနစ်)

ဒီစာအုပ်မှာ ပါတဲ့ နည်းတွေနဲ့ မိတ်ဆွေနဲ့ အလောင်းအစား လုပ်ချင် ပါတယ်။ စာအုပ်မှာ ပါတဲ့ နည်း စနစ်တွေဟာ မိတ်ဆွေကိုအကျိုးပြုစေ မယ့် နည်းတွေဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ အလေးအနက်ယုံ ကြည်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် နည်းစနစ်တွေကို မလိုက်နာတဲ့ တိုင်အောင် အဲဒီနည်း တွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် မလုပ်ဘူးလို့ ဒီစာအုပ်ကို နဖူးမှာ ကပ်ပြီး လေး လေးနက်နက် ကတိပေးလိုက်ပါ။ အဲဒီလို ကတိပေးပြီးမှ ဆန့်ကျင်ဘက် လုပ်မိတယ် ဆိုရင်တော့ မိတ်ဆွေအနေနဲ့ စည်းကမ်းဖောက်တာပဲ။

အကြံပေးချက် (ရှစ်)

တစ်ပတ်တစ်ခါလောက် ဒီစာအုပ်က နည်းတွေကို လိုက်နာလို့ ဘယ် လိုအကျိုးရှိခဲ့တယ်၊ ဘယ်လို တလွဲတချော်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာကို အချိန် ယူစဉ်းစားကြည့်စေချင်ပါတယ်။

အကြံပေးချက် (ကိုး)

ဒီစာအုပ်ရဲ့ နောက်ကျောမှာ စာရွက်လွတ်တွေ ထည့်ပေးထားပါတယ်။ အဲဒီစာရွက်လွတ်တွေမှာ ဒီစာ အုပ်မှာ ပါတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သင်ဘယ်လို တွေ့ကြုံခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို "ဇာတ်လမ်း အသွင် မှတ်တမ်းတင်"ထားစေလိုပါတယ်။ ဤသို့ မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့လျှင် နောင် သင်အသက်ကြီးသောအခါ၌ သင်၏ မှတ်တမ်းကို သင်ကိုယ်တိုင် ပြန်လည်ဖတ်ရှုပြီး မည်မျှကြည်နူးစရာကောင်းသည် ဆိုသည် ကို ထိုအချိန်ကျမှ ပင် သင်သိရပေလိမ့်မည်။

အနာဂတ်နှစ်ပေါင်းများ စွာတွင် ဤစာအုပ်၏ နောက်ကျောစာရွက် လွတ်များ တွင် သင်ရေး သားထားသော သင်၏ လက်ရေးမှတ်စုများကို

သင်ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှုကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်၍ သင်၏ မျက်နှာ
ပြုံးပြုံးကြီးဖြစ်နေမည်ကိုတွေးကာ ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ယခုကပင်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာသည် ပြုံးပြုံးကြီး ဖြစ်နေ
လေတော့သတည်း။

**သဗ္ဗေသတ္တာကမ္မသကာ
မင်းသိင်္ခ**

***

ပြောထုံးဖြစ်အောင်
တစစ်တမက်
ကိုယ်နှင့်သက်ကို
နှင်းဆက်တိုက်မည်
အားသန်ရည်၍
ဦးလည်မသုန်
ထမ်းပါကုန်လော့။

လက်ဝဲသုန္ဒရ

နိုင်ငံဝန်၌
ကုမ္ဘဏ်ယက္ခ
နဂခြသေ့
ရင်ဆိုင်တွေ့လည်း
ခွာ၍ မတွန့်
အသက်စွန့်လော့

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ

ကုလားမြင် သူမေရိုးတော့မလို
ခု မြေလျှိုးပုန်းရှောင်
မိုက်မနော် ပြုပဂေးတို့ ရယ်က
သူပထွေး ထွက်၍ မဟောင်။
ပြောရော့တဲ့ ရာဇဝင်ပြောင်အောင်
စာဇင်တောင် ဦးချလို့
ပလူးရ ပြေးကြို့ခါခါ
ခွေးသို့ပမာ။
တွေးမိတိုင်း အရိုးကို နာသည်
အမျိုးပါ ဆဲချင်ပေါ့လေး။

အချုပ်တန်းဆရာဖေ

ယောက်ျားဟူက
အရေးကျသော်
လုံ့လခိုင်ဖြီး
သက်စွန့်ကြီးလော့။

မာဃဒေဝ

ငါ့သား ဥပရာဇ်သည်

ငါ့ကို ချစ်လျှင်

ပြည်သူ့ကို ချစ်လိမ့်မည်

ငါ့အကျိုးတော်ကို လိုလျှင်

ပြည်သူတကာတို့

အကျိုးစီးပွားကို လိုရလိမ့်မည်။

ပြည်ကြီး၏ အရင် ဖြစ်တော်မူသော

မင်းတို့ သည်

၁။ ပြည့်တံခွန်ကို မလှဲရာ

၂။ ပြည့်ဦးကင်းကို မနှိမ်ရာ

၃။ ပြည့်စွယ် ပြည့်သွားကို မချိုးရာ

၄။ ပြည့်မျက်လုံးကို မနှိုက်ရာ

၅။ ပြည့်မျက်နှာကို မဖျက်ရာ

၆။ ပြည့်နားပေါက်ကို မပယ်ရာ

၇။ ပြည့်ခြေကို မဖြတ်ရာ

၈။ ပြည့်ဝမ်းကို မဖောက်ရာ

၉။ ပြည့်လက်ကို မဖြတ်ရာ

ဤအတိုင်း ကျင့်ဆောင်သော ပြည်ကြီး၏ အရှင်အား
'နဝရတ်ကိုးပါး' ဆင်မြန်းသည် ဟု ခေါ်သ တည်း။

သူ့နိုင်ငံသာ သံမှုန့်စားမှ
တို့ ဓားတုံးလိမ့်မည်။

တရားသောစစ်ကို ဆင်နွဲရင်း
အသက်စွန့်သွားကြကုန်သော
အသက်စွန့်ရန် အသင့်ဖြစ်နေကြကုန်သော
တပ်မတော်သားအားလုံးအတွက်
ဤစာကို ရေးပါသည် ။

(စာရေးသူ)

***

ရွှေတိဂုံဘုရားအနီးမှ ထမင်းဆိုင်ကလေး တစ်ဆိုင်

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး ခရစ်သက္ကရာဇ် (၁၈၈၆) ခုနှစ်နောက်ပိုင်း တွင် ရွှေတိဂုံတောင်ဘက် မုခ်သို့သွားရာ ဘုရားလမ်းပေါ်၌ ထမင်းဆိုင် ကလေးတစ်ဆိုင် ရှိခဲ့ဖူးလေ၏။ ထိုထမင်းဆိုင်ကလေးသည် နေ့အခါတွင် စည်ကားသကဲ့သို့ ညအခါ၌ လည်း စည်ကားလေ၏။ ညအခါများ ၌ မူမှန်အိမ်ကြီး များ ထွန်းညှိ၍ ရောင်းချလေ၏။

ထိုထမင်းဆိုင်ကလေး၏ ထူးခြားချက်မှာ ထမင်းချက်သူ၊ ပန်းကန်ဆေးသူ၊ စားပွဲထိုးသူ၊ ငွေ သိမ်းသူမှ အစအားလုံးသည် ယောက်ျားများ ချည်းဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုယောက်ျားများမှာ လည်း အကောင်း ပကတိဟူ၍ မရှိ။ မျက်စိတစ်ဖက်လပ်သူ၊ လက်တစ်ဖက်မရှိသူ၊ ခြေတစ်ဖက်ပြတ်သူ စသည် ဖြင့် ဒုက္ခိတများ သာလျှင် ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ပြင်လည်း ထိုသူတို့ မှာ အသက်ငါးဆယ်၏ အောက်အရွယ်မရှိဘဲ ငါးဆယ်၏ အထက်အရွယ်များ သာလျှင် ဖြစ်ကြကုန်၏။ အသက်ငါးဆယ်ကျော်လျှင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးများ သည် အဘိုးကြီးစာရင်း၌ ထည့်တတ်သည် ဖြစ်ရာ ထိုဒုက္ခိတများကိုလည်း အဘိုး ကြီးများ ဟု ခေါ်ရန်ရှိပေ၏ ။ ထိုအဘိုးကြီးအို ဒုက္ခိတများ ရောင်းချလျက်ရှိသော ထမင်းဆိုင်၏ ပိုင်ရှင် မှာ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်အရွယ် အဘိုးအိုတစ်ဦး ဖြစ်၏။ သူ၏ ဆံပင်၊ သူ၏ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ သူ၏ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ သူ၏ မျက်တောင်မွေးတို့ သည် ဥဖျိုင်း၏ အတောင်ကဲ့သို့ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူလျက်ရှိ ကြကုန်

၏။ ထိုအဘိုးကြီးမှာ ဥပမိရုပ်လွန်စွာကောင်း၏။ အတန်ငယ် ဝဖိုင်၏။ သူသည် ဆိုင်ရှေ့ လူ သွားလမ်းနံဘေးတွင် ခွေးခြေပုကလေးတစ်လုံးကို ချကာထိုင်လျက် ဘုရားဖူးများ နှင့် လမ်းသွားလမ်း လာများကို ငေးမောကြည့်ရှုနေတတ်လေ၏။ ထိုခရီးသွားနှင့်ဘုရားဖူးများ အနက်မှ သူ့ကို သိသောသူ များ နှုတ်ဆက်သွားလျှင် သူက အရေးတယူ ပြန်လည် နှုတ်ဆက်တတ်၏။

ရထားလုံးများ ဖြင့် ဖြတ်သွားသော မျက်နှာဖြူစစ်သားများ သည် ထို မုတ်ဆိတ်ဖြူထမင်းဆိုင် ရှင်ကြီးအား...

"အိုး...ဆာဂျင်" ဟူ၍ အော်ဟစ်ကာနှုတ်ဆက်၍ ၎င်းတို့ ၏ ထုံးစံအ တိုင်း နဖူးကို လက်ဖျား နှင့်ထိကာ အလေးပြုသွားကြလေ၏။ ထိုအခါမျိုး၌ လည်း မုတ်ဆိတ်ဖြူ ထမင်းဆိုင်ရှင်ကြီးသည် ရယ်ရယ် မောမောနှင့်ပင် ...

"ရက်စ...မိုင်ဘိုင်း (ကောင်းပြီ လူကလေးတို့)"ဟု ပြန်လည်၍ နှုတ် ဆက်ရင်း အလေးပြန်၍ ပြု လိုက်လေ၏။ မျက်နှာဖြူစစ်သား၊ စစ်ဗိုလ်များ သည် ထိုမုတ်ဆိတ်ဖြူ ထမင်းဆိုင်ရှင်ကြီးအား လွန်စွာ လေးစားကြကုန်၏။ တစ်ခါကမူ ထိုထမင်းဆိုင်အတွင်း၌ မျက်နှာဖြူစစ် သားနှစ်ဦး သောက် စားမူးယစ်ကာ ရမ်းကားသောဟူ၏။ ထိုအခါ မုတ် ဆိတ်ဖြူကြီးသည် ထိုမျက်နှာဖြူစစ်သားနှစ်ဦး အား ကုပ်မှ ဆွဲ၍ ဆိုင်ပြ င်သို့ ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ထိုအချိန်၌ မှာ ပင် မျက်နှာဖြူစစ်ဗိုလ်တစ်ဦး ရောက် ရှိ လာပြီး ထိုစစ်သားနှစ်ဦးအားဖမ်းဆီးသွားပြီးလျှင်မုတ်ဆိတ်ဖြူကြီးအားလည်း ထိုစစ်ဗိုလ်က အနူး အညွတ် တောင်းပန်ခဲ့ရဖူးလေ၏။

တစ်ခါ၌ လည်း ထိုထမင်းဆိုင်နှင့်များ စွာမဝေးလှသောနေရာမှ ဂေါ်

ရာစစ်သားနှစ်ဦး ရောက်ရှိ လာပြီးလျှင် ထမင်းမှာ ယူစားသောက်လေ
၏။ ထို့နောက် မကျေနပ်ဟု ဆိုကာ မြေပန်းကန်နှစ်ချပ်ကို ရိုက်ခွဲ၏။ ထို
အခါ၌ မျက်စိတစ်ဖက်လပ် စားပွဲထိုးက ထိုဂေါ်ရာစစ်သားနှစ်ဦး၏ မျ
က်နှာကို ခြေ ထောက်ဖြင့် ကန်ထုတ်လိုက်၏။ များ မကြာမီ၌ပင် ၎င်းတို့
၏ စစ်ဗိုလ် ရောက်ရှိ၍ လာပြီး ဂေါ်ရာစစ် သားနှစ်ဦးကို ရိုက်နှက်ခေါ်
ဆောင်သွားသည့်အပြင် ပန်းကန်နှစ်ချပ်ဖိုးကိုလည်း ပေးလျော်၍ အကြိ
မ် ကြိမ် တောင်းပန်သွားခဲ့ရဖူး၏။

တစ်ခါ၌ မူ ထိုဆိုင်ရှေ့မှ ဖြတ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်
ဘုရားဆီသို့ ဦးတည်၍ သွား၏။ ထိုသူ့ကိုမြင်လျှင်
ဆိုင်ရှင်မှတ်ဆိတ်ဖြူကြီးသည် ကဗျာကယာထ၍ လက်အုပ်ချီလေ၏။
ဆိုင်တွင်းမှ အိုနာကျိုးကန်းအလုပ်သမားတို့ လည်း ထွက်လာ၍ ထိုသူ
အား ကန်တော့ကြကုန်၏။ ထို ကန်တော့ခံရသူသည် ရောင်းရေးဝယ်
တာကိစ္စများကောင်းမကောင်း၊ ကျန်းမာခြင်းရှိမရှိကို မေးမြန်း၍ ထွက်
သွားလေ၏။ ထိုသူကား မြန်မာဘုရင်၏ ဆွေတော်မျိုးတော် တစ်ဦးဖြစ်
သည် ဟု ဆို၏။

ထိုထူးဆန်းသော ထမင်းဆိုင်သည် ရွှေတိဂုံဘုရား၏ တောင်ဘက်မှ
ခံအနီး၌ (၁၈၈၆)ခုနှစ် အလွန်တွင် အမှန်တကယ်ပင် ရှိခဲ့၏။ ထိုထမင်း
ဆိုင်ကို နောင်လာနောင်သားတို့ က မှတ်ဆိတ်ဖြူ ကြီးထမင်းဆိုင်ဟု
ခေါ်ကြသော်လည်း ရှေ့မီနောက်မီများကမူ သွေးသောက်ကြီးထမင်းဆိုင်
ဟု ခေါ် ကြကုန်၏။ ထိုသို့ သွေးသောက်ကြီးဟု ခေါ်ရခြင်းမှာ မှတ်ဆိ
တ်ဖြူကြီးသည် မြန်မာ့တပ်မတော်တွင် သွေးသောက်ကြီးအဖြစ် ငယ်စ
ဉ်ကပင် အမှုထမ်းခဲ့ဖူး၏။ သူ၏ ဇာတိမှာ တွံတေး ဖြစ်၏။ သူ၏ နာ မ
ည်မှာ မောင်ဂျင်း ဖြစ်၏။ သူသည် (၁၈၅၁)ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားသော အင်္ဂ
လိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲ၌ လည်း ကောင်း၊ (၁၈၈၅) ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားသော တ

တိယအင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲ၌ လည်းကောင်း ပါဝင်ခဲ့၍ ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သောကြောင့် ထိုခေတ် မြန်မာ့တပ်မတော်တွင် သွေးသောက်မောင်ဂျင်းဆို လျှင် လူတိုင်းလောက်နီးနီး သိ၏။ မျက်နှာဖြူ စစ်ဗိုလ်၊ စစ်သားများ လည်း သိကြ၏။ မျက်နှာဖြူ စစ်ဗိုလ်၊ စစ်သားတို့ ကမူ ဆာဂျင်မောင်ဂျင်းဟု ခေါ်ကြ၏။

ထိုသွေးသောက်ကြီး မောင်ဂျင်း (ခေါ်) မုတ်ဆိတ်ဖြူအဘိုးကြီးသည် ဆိုင်ရှေ့၌ ခွေးခြေပု ကလေးဖြင့် ထိုင်နေတတ်၏။ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲအတွေ့အကြုံကို သိလို ကြားဖူးလိုသော လူငယ်တို့ က လာရောက်မေးမြန်းလျှင် ထိုသူသည် ...

"အေး... နားထောင်ကြကွယ်တို့၊ စစ်ရှုံးတိုင်း တို့ လူမျိုး မတုံးပါဘူးကွယ်၊ စစ်ရှုံးတိုင်း တို့ လူ မျိုးကို တုံးတယ်လို့ မထင်ကြနဲ့ ၊ အဘတို့အပါအဝင် တပ်ဗိုလ်တပ်မင်းတွေရော တပ်သား အိုးစား သွေးသောက်တွေရော အသက်စွန့်ပြီး တိုက်ခဲ့ကြတာပဲ၊ ဟောဟိုဆိုင်ထဲမှာ မြင်လား၊ ဒုက္ခိတ အဘိုးကြီးတွေဟာ အဘတပ်က တပ်သား အိုးစားတွေကွဲ့၊ ပြန်စရာလဲ ဆွေမျိုးမရှိတော့ဘူး၊ လုပ်ကိုင် စားသောက်ဖို့ ကလဲဒုက္ခိတဖြစ်နေကြလေတော့ဒီအတိုင်းသာထားလိုက်ရင် စစ်ရှုံးရတဲ့ အပြင် ကျွန်ဖြစ်ရတဲ့ အပြင် ငါတို့ တပ်သားတွေ သူတောင်းစားဘဝ ရောက်ကြရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့ သူတို့ တတွေ စစ် သူတောင်းစားမဖြစ်ရအောင် အဘတို့ကအခုလိုဆိုင်ကလေးကနားကလေးဖွင့်ပြီး ရောင်းချနေရတာ၊ နောက်မကြာပါဘူးကွဲ့၊ တာမွေဘက်မှာ ဒီလိုဆိုင်မျိုးတစ်ဆိုင် ပေါ်ပေါက်လာဦးမှာ ၊ အညာသူ မသဲဖြူဆိုတာ ဆိုင်ဖွင့်လိမ့်မယ်ကွဲ့၊ သူ့ခင်ပွန်းလဲ တို့လိုစစ်သားပဲ၊ တိုက်ပွဲကျသွားရှာပြီ၊ သူ ဆိုင်မှာ လဲ ဒီလိုစစ်သားဟောင်းဒုက္ခသည် တွေပဲအလုပ်လုပ်ကြမှာ "ဟု အစချီကာ ရှေးဟောင်းနှောင်း ဖြစ်များကို ပြောတတ်လေ၏။ ထို့နောက်တွင် လည်း တာမွေ၌ မသဲဖြူထ

မင်းဆိုင်ဟူ၍ ပေါ်ပေါက် ၏။ ထိုထမင်းဆိုင်ကြီးဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် လည်း ထိုမှတ်ဆိတ်ဖြူကြီး (သို့မဟုတ်) သွေးသောက် ကြီး မောင်ဂျင်းပင် အစပြု ကူညီပေး၏။ ထိုမှတ်ဆိတ်ဖြူသွေးသောက်ကြီးသည် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံများ စွာကို ပြောပြတတ်၏။ မြန်မာတို့ ၏ စိတ်ဓာတ်၊ မြန်မာတို့ ၏ စစ်ခလေ့၊ စစ်ထုံးစံ၊ တိုက်စွမ်းရည်တို့ ကို မြန် ရေရှက်ရေ ပြောပြနိုင်ပေ ၏။

ထိုမှတ်ဆိတ်ဖြူကြီး၏ အတွေ့အကြုံအဖြစ်အပျက်တို့ သည် ကုန်း ဘောင်ခေတ် မြန်မာ့စစ် သမိုင်း၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဟု ဆိုနိုင်၏။ သို့ သော် ထိုအချိန်က မှတ်ဆိတ်ဖြူကြီးပြောပြခဲ့သော အကြောင်းအရာများ ကို လာရောက်နားထောင်ကြသူများ အမြောက်အမြားရှိခဲ့ဖူးလေ၏။ ထို အထဲ တွင် မှတ်ဆိတ်ဖြူကြီးနှင့် ခင်မင်သော ဒေါ်သဲဖြူတို့ မိသားစုသည် လည်း နားထောင်ခဲ့သည့်အထဲတွင် ပါ၏။ ဒေါ်သဲဖြူမှ ဆင်းသက်သော မိသားစုသည် မှတ်ဆိတ်ဖြူကြီး၏ စစ်အတွေ့အကြုံ၊ စစ်ခလေ့၊ စစ်ထုံး စံ မှတ်တမ်းမှတ်ရာအချို့ကို လက်ဆင့်ကမ်းကာ အဘမှ သား၊ သားမှ မြေးသို့ ပြောပြ၏။

ထိုပြောပြချက်တို့ သည် ဒေါ်သဲဖြူမှ ဆင်းသက်လာသော သားစဉ်မြေးဆက်အဖို့ အမွေပစ္စည်း သဖွယ် ဖြစ်နေ၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် သင်ခန်းစာများ ၊ နီတိများ ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ လက်ဆင့်ကမ်းပြောပြခဲ့သော စစ်ခလေ့၊ စစ်ထုံးစံတိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ များ ပါဝင်သည့် သွေး သောက် မောင်ဂျင်း (ခေါ်) မှတ်ဆိတ်ဖြူကြီး၏ မှတ်တမ်းကား ...

အားတက်ဖွယ်ရာ ကောင်း၏။

ထို့အတူ ဆို့နှင့်ဖွယ်ရာလည်း ကောင်း၏။

ကြည်နူးဖွယ်ရာလည်း ကောင်း၏။

ထို့အတူ လွမ်းဆွတ် ကြေကွဲဖွယ်ရာလည်း ဖြစ်၏။

ဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာ ကောင်း၏။

ထို့အတူ ကြက်သီးမွေးညင်း ထဖွယ်ရာလည်း ကောင်း၏။

အတုယူဖွယ် ကောင်း၏။

ထို့အတူ အတုယူဖွယ်ရာလည်း မကောင်းပေ။

ဤသည် ပင် ယခုရေးသားလတ္တံ့သော ‘ပြောထုံးဖြစ်အောင် ငနက်
ခေါင်’ဝတ္ထုကြီး ဖြစ် ပေတော့သတည်း။

(စာရေးသူ)

****